

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8763

гр. София, 08.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **5736** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.80 от ГПК.

Образувано е по МОЛБА от 21.10.2022 година на „Килтекс“ЕООД [населено място] за изменение на Решение №6007/20.10.2022 година, постановено по адм. дело №5736/2022 година по описа на АССГ в частта за разноските. .

Ответникът по жалбата е депозирал писмен отговор по молбата за изменение на 03.11.2022 година в посока неоснователност на молбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество- частично основателна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препаращата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с който производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препаращата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените

разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната поискала изменение на Решението в частта на разноските на дата 21.10.2022 година е уведомена за постановеното Решение.

В Решението си съдът е изложил мотиви, и е присъдил само сума в размер на 50 лева – внесена държавна такса по делото . По делото се съдържа както Договор за правна защита и съдействие, в който е договорено възнаграждение в размер на 750 лева без ДДС, платимо по банкова сметка, съпроводен с издадена данъчна фактура с данъчна основа 750 лева и начислен ДДС в размер на 150 лева, както и платежно нареждане от 13.06.2022 година за сума от 900 лева- платена от старна на жалбоподателя по банковата сметка на адвоката, при което са налице безспорни доказателства за договореното адвокатско възнаграждение, както и за реалното му заплащане. С т. 1 на [ТР № 6/06.11.2013 г.](#) С т. 1 на [ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г.](#) ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка.

Но тук следва да бъде обсъдено направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение ,направено в последното съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата. Настоящият съдебен състав намира, че това възнаграждение, което се претендира от страна на жалбоподателя е прекомерно и същото следва да бъде редуцирано по реда на 161 от ДОПК, защото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведено е само едно съдебно заседание, на което е взел участие адвокат Г.. Тъй като по силата на чл.161 от ДОПК се присъжда възнаграждение само за един адвокат,то възнаграждението за един адвокат съгласно чл.8, ал.2,т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, минималното възнаграждение на един адвокат за дела без определен материален интерес е 500 лева.

В конкретния случай, договореното възнаграждение на адвоката е в размер на 900 лева и е прекомерно,като следва да бъде редуцирано по реда на чл.161 от ДОПК, която норма на специалния ДОПК- чл.161 предоставя право на съда и при липса на искане от страната да присъди по-нисък размер на адвокатското възнаграждение, ако то е прекомерно и не съответства на фактическата и правната сложност/ аргумент от нормата на чл.161,ал.2 от ДОПК-при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#)..В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента,като размерът трябва да бъде

справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за защита по административни дела без определен материален интерес възнаграждението на адвоката в конкретния случай възлиза на 500 лева. Съгласно § 2а от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Нов - ДВ, бр. 43 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., доп. - ДВ, бр. 84 от 2016 г.)-за нерегистрираните по Закона за [данъка](#) върху добавената стойност адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях [данък](#) върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият [данък](#) върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за [данъка](#) върху добавената стойност.

На тази плоскост, върху минималното възнаграждение на адвоката от 500 лева следва да се начисли и ДДС в размер на 20% или сумата, която следва да се присъди за адвокатско възнаграждение е в размер на 600 лева.

В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер и на 600 лева- редуциран размер на възнаграждението на адвоката.

Съдебният състав намира основание за изменение на Решението в частта за разноските именно само до размер от 600 лева- редуциран размер на възнаграждението на адвоката. С оглед на това молбата за изменение на решението в частта на разноските е частично основателна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТД НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА „КИЛТЕКС“ ЕООД- ГР.С. СУМАТА ОТ 600 ЛЕВА- АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ, КАТО СУМАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТД НА НАП- ГР. С..

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението.

СЪДИЯ: